

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди**

НАУКА ТА ОСВІТА В ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Матеріали

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
для студентів, аспірантів, докторантів, молодих учених**

14 травня 2020 року

**Харків
2020**

3. Осадча Т.М. Етіопатогенетичні аспекти порушень голосу у дітей. Серія 19. *Корекційна педагогіка та спеціальна психологія*. Зб. наукових праць. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2012. № 21. С. 191-194.

ОСМАНСЬКА ІМПЕРІЯ У ПЕРІОД ТАНЗИМАТУ

Дадашева О.О.

магістерка історичного факультету заочної форми навчання

Беззубенко А.В.

науковий керівник, кандидат історичних наук,

доцент кафедри всесвітньої історії,

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Поглиблення кризи Османської імперії наприкінці XVIII ст., економічний і політичний занепад, поразки у війнах, сепаратизм окраїн, безперервні повстання змусили правлячу владу задуматися про зміни, які б могли б поліпшити становище країни, однак зберегти при цьому основи існуючого ладу. Період 1839 – 1876 рр. в історії Османської імперії отримав назву «Танзимат», що в перекладі з турецької означає «упорядкування». Цей етап османської історії був позначений спробами модернізації економіки та державного устрою.

Реформи Танзимату були викликані об'єктивними потребами розвитку країни. Правляча еліта Османської імперії прийшла до думки, що без реформ за західним зразком країну неможливо розвивати шляхом прогресу. Причинами проведення реформ стали такі: 1) низька боєздатність Османської імперії; 2) подальше наростання місцевого сепаратизму; 3) активне іноземне втручання у внутрішні справи країни; 4) необхідність подальшої культурно-технологічної модернізації.

Початком періоду Танзимату вважають листопад 1839 р., коли султан Абдул-Меджид I (1839 – 1861 рр.) проголосив Гюльханейський хат-і шеріф, який гарантував усім підданам недоторканість життя, честі, майна, ліквідацію свавілля, справедливі податки, ліквідацію відкупної системи (ільтізам), термін військової служби було скорочено до 4-5 років, створені світські школи,

немусульмани могли на рівні з мусульманами виступати в якості свідків на суді тощо.

Діячі періоду Танзимату шукали можливості безболісної перебудови традиційних мусульманських інститутів, але не мали чіткого уявлення про шляхи розвитку традиційного суспільства за умови його успішного співіснування з передовими капіталістичними державами Європи.

Час Танзимату прийнято поділяти на два періоди. Перший період хронологічно охоплює 1839 – 1853 рр. У цей час реорганізовано податкову систему; проведено перетворення у військовій сфері; здійснено судову реформу; створено мережу світських початкових шкіл; оголошено про створення університету західного зразка; прийнято низку актів, що гарантували права й свободи мусульманському та немусульманському населенню.

У 1853 р. реформи були призупинені, оскільки Туреччина брала безпосередню участь у подіях Кримської війни 1853 – 1856 рр.

Другий період Танзимату припадає на 1856 – 1876 рр. У цей час вдалося прийняти земельний кодекс; реформувати систему вищих органів влади; заснувати загальнонаціональний Османський банк; прийняти низку актів, що гарантували права й свободи мусульманському і немусульманському населенню; розширити права іноземців; реформувати судочинство; оголосити здобуття початкової освіти обов'язковим та безкоштовним. У 1876 р. було прийнято першу конституцію.

Так як реформи Танзимата певною мірою суперечили усталеним традиціям і шариату, а також зачіпали матеріальні й соціальні інтереси чиновників, духовенства й інших привілейованих верств, то їхня реалізація вимагали значних зусиль і часто виявлялася мало результативною. Проголошені права, гарантії та свободи в основному не дотримувались. Реформи Танзимата не виправдали сподівань і надій, проте досягнуті успіхи мали велике значення для подальшого історичного розвитку держави.

Отже, реформи періоду Танзимата ознаменували та зумовили найважливіші економічні, політичні, соціальні, культурні перетворення в житті османського суспільства. Вони стали вагомим результатом нехай повільного, але поступального соціально-економічного та політичного розвитку Туреччини на поворотному етапі її історії та одночасно активним джерелом протиборства «старого» і «нового».

Список використаних джерел

1. Евдокимова А.А. История стран Востока в Новое время. Уфа: Изд-во БГПУ, 2009. 238 с.
2. Петросян И.Е., Петросян Ю.А. Османская империя: реформы и реформаторы (конец XVIII – начало XX в.). Москва: Восточная литература, 1993. 186 с.
3. Танзимат. URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki/Танзимат>
4. Шмакова Н.Н., Каманова А.Н. Второй период Танзимата в Османской империи. *Наука и образование: проблемы и стратегии развития*. 2016. № 1(2). С. 17-18.

ДОСЛІДЖЕННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ЕТНІЧНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА ТОЛЕРАНТНОСТІ

Денисова Я. В.

студентка факультету української філології та соціальних наук,

Прокоф'єва Л.О.

науковий керівник, викладач кафедри загальної та практичної психології,

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Останнім часом серед досліджень проблеми ідентичності зростає інтерес до вивчення тенденцій збереження і збагачення своєї національної культури, своїх традицій і звичаїв, культурної самобутності народів. Етнокультурне різноманіття сучасного суспільства в контексті інтеграційних процесів

Гонтова Т.	
Теорія проксимізації П. Цапа як методологія лінгвопрагматичних досліджень.....	70
Горєлова В. О.	
Поблема дослідження прогностичних здібностей дітей молодшого шкільного віку.....	72
Горохов В.В.	
Історичні умови виникнення, розвитку і особливості Давньоєгипетської релігії.....	74
Горошанська Т.М.	
Використання глюкозо-толерантного тесту для дослідження засвоєння глюкози з різних харчових продуктів.....	76
Губська А.В.	
Використання музичної спадщини композиторів-класиків у навчально-виховній роботі з дошкільниками.....	78
Гурбанов Б.	
Ідентифікація та кількісне визначення 4-амінобензенсульфонової кислоти.....	79
Гусенко К.В.	
Форми рефлексії на уроках української мови та літератури у старшій школі	81
Давиденко К.А.	
Особливості порушення голосу в дітей дошкільного віку.....	84
Дадашева О.О.	
Османська імперія у період танзимату.....	86
Денисова Я. В.	
Дослідження взаємозв'язку етнічної ідентичності та толерантності.....	88
Дечко А. О.	
Засоби вираження кількості у поетичних текстах Леся Танюка.....	91
Дикань Р. С.	
Робота комісії над меморандумом Сербської академії наук та мистецтв...93	
Дмитришин Н. О.	
Готовність до використання дистанційних освітніх технологій як умова професійної мобільності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту..96	
Дорожко А.О.	
Проблема формування культури академічної доброчесності у сучасному освітньо-науковому просторі.....	98
Дубина Л.І.	
Особливості публіцистичної праці Івана Багряного «Чому я не хочу вертатись в СРСР?».....	101